

РЕШЕНИЕ

№ 1416

гр. София, 27.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 42 състав, в публично заседание на 28.11.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калин Куманов

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **2655** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.44, ал.14 във вр.с чл.44, ал.5, т.1 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ) във вр.с чл.145 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Ал-А. С. М. А., посочен като лице без гражданство, [дата на раждане] , ЛНЧ: [ЕГН], подадена чрез адв.И., против Заповед УРИ 5364з-383/15.02.2019 г., издадена от Директора на дирекция "Миграция" в МВР, с която на чужденеца е наложена обезпечителна мярка ежеседмично явяване на чужденеца в териториална структура на МВР по местопребиваване.

Жалбоподателят твърди, че приложената спрямо него мярка е незаконосъобразна и противоречи на материалния закон, т.к. спрямо него следва да се приложат разпоредбите на Закона за убежището и бежанците, поради образувано производство по разглеждане на молбата му за международна закрила. Настоява, че не попада в обхвата на Директива 2008/115 на ЕО, поради което за него са неприложими мерките за връщане на незаконно пребиваващи граждани от трета страна. С тези съображения иска заповедта да бъде отменена. В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и се процесуалния си представител адв.И., поддържа жалбата и моли за отмяна на административния акт.

Ответникът - Директорът на дирекция "Миграция" в МВР, чрез юк.Малинова оспорва жалбата и моли оспорената заповед да бъде потвърдена като правилна и законосъобразна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

След преценка на събраните в производството релевантни доказателства по отделно и

в тяхната съвкупност, Съдът приема за установено от фактическа страна следното: От докладна записка УРИ 5392р-151/12.03.2018 г. на впд Началник сектор "Миграция" в СДВР (л.82) се установява, че жалбоподателят е влязъл в РБългария с дългосрочна виза тип "С", издадена на основание чл.24в, ал.1 ЗЧРБ (редовно обучение във висше училище) в периода между 2008 г. и 28.12.2016 г. На 22.12.2016 г. жалбоподателят е подал заявление в дирекция "Миграция" за продължаване на престоя си. В отговор на заявлението Комисията по разглеждане на заявленията е изпратила становище, че е необходимо предоставяне на актуално удостоверение от ВУЗ, договор за наем на жилище както и да бъде продължена валидността на националния паспорт. След подаване на заявлението чуждият гражданин не се е явявал в дирекцията нито за получаване на резултатите от искането си, нито за предоставяне на поисканите документи. От извършени проверки от служители на група "КПЧ" е установено, че лицето не пребивава на адреса си, а от разговор със завеждащ отдел в УМБАЛ към Медицински университет-гр.В. е потвърдено, че жалбоподателя е записан специализант, но не посещава базата и не могат да установят връзка с него. С писмо от 07.12.2017 г. от МУ-В. уведомяват, че е започнала процедура по прекратяване на обучението за получаване на специалност поради непровеждане на обучение и неизпълнение на учебния план.

Със Заповед № УРИ 5392 ПАМ-153/12.03.2018 г. на Началник сектор "Миграция" в СДВР (л.15) е наредено да се наложи ПАМ връщане в страна по произход, страна на транзитно преминаване или трета страна, спрямо гражданина на Г. Ал-А. С. М. А.. От данните в деловодната система на Административен съд- София град се установява, че тази заповед не е обжалвана, т.е. същата е влязла в сила.

С предложение рег.№ 5364з-23110/21.12.2018 г. на Началник отдел ПНМ в дирекция "Миграция" (л.17) е направено предложение за принудително настаняване на чужденеца в СДВНЧ, поради опасност същият да осуети изпълнението на принудителната административна мярка, поради затруднението да му бъде издаден временен документ за пътуване с цел изпълнение на ПАМ.

Със Заповед рег.№ 5364з-1892/21.12.2018 г. на Директорът на дирекция "Миграция" в МВР е заповядано да се настани принудително в СДВНЧ гражданинът на Г. Ал-А. С. М. А.. На 03.01.2019 г. е съставен Приемо-предавателен протокол за предаване на лицето в СДВНЧ.

Впоследствие по молба на жалбоподателя му е издадено разрешение да пребивава на поискан от него адрес в [населено място], посочен в представения договор за наем.

На 27.09.2018 г. жалбоподателят Ал-А. С. М. А. е поискал да му бъде предоставен статут на лице без гражданство. Административното производство е прекратено на 03.01.2019 г. със Заповед рег.№ 5364р-5/03.01.2019 г. на Директора на дирекция "Миграция" (л.59). В мотивите на заповедта е посочено, че чуждият гражданин е приложил следните копия на документи: преведено и нотариално заверено удостоверение за раждане, издадено от Централен регистър към Министерство на здравеопазването на държавата К.; паспорт № Н1779079, издаден на 30.04.2007 г. от Република Г. с валидност до 29.04.2017 г.; разрешение за продължително пребиваване №[ЕИК] на Ал-А. С. М. А., роден па 25.10.1989 г. в К., гражданство Г., издадено на 09.11.2016 г. със срок на валидност до 28.12.2016 г.; диплома № 038600 за висше образование на образователно-квалификационна степен Магистър на д-р С. М. А. Ал-А., издадена от Медицински факултет към Медицински университет С. на 21.12.2015 г. На чужденеца е изпратено съобщение да представи документ, че не е

гражданин на Г., но такъв не е получен. Постъпила е молба чрез адв.И. с информация, че след доброволно предаване на ганайския паспорт, служител от отдел "Противодействие на незаконната миграция" е направил запитване до ганайските власти относно гражданството му. Проведен е служебен разговор със служител на Посолството на К. в С., във връзка с установяване на самоличността на чужденеца и евентуално издаване на документ за пътуване, като е изпратено сканирано копие на националния паспорт на лицето. На същата дата е изпратено повторно запитване до посолството на Г. в А.. Независимо от положените усилия от дирекция "Миграция", към момента не е получена информация, която да потвърждава, че лицето е или не е гражданин на Г..

Жалбоподателят Ал-А. С. М. А. е подал молба за закрила рег.№ 10540р-170/07.01.2019 г. С Решение № УП-ОК1/25.01.2019 година на Интервюиращ орган на ДАБ към МС на РБ е отхвърлена молбата на жалбоподателя за предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут. Това решение е обжалвано пред АССГ, който с Решение № 1541 от 08.03.2019 г., постановено по адм.дело № е отменил решението на интервюиращия орган и преписката е върната на интервюиращия орган със задължителни указания. На 15.01.2019 г. на жалбоподателя е издадена регистрационна карта на бежанец, поради образувано производство за разглеждане на молба за международна закрила.

От предложение рег.№ 5364р-3555/15.02.2019 г. на Началник отдел ПНМ в дирекция "Миграция" (л.12) се установява, че жалбоподателят Ал-А. С. М. А. първо е бил пребиваващ на адрес в [населено място], след което е настанен в СДВНЧ. От предложението става ясна хронологията на събитията по подаване на поредицата заявления за предоставяне на статут на жалбоподателя и обстоятелствата по издаване на временен документ за пътуване на чужденеца. В предложението са изложени мотиви във връзка с липсата на отговор от компетентните институции на Република Г. и К., с които да съдействат на българските власти за издаване на временен документ за пътуване на чужденеца и изпълнение на мярката от 12.03.2018 г.

В предложението е посочено, че Ал-А. С. М. А. е настанен в СДВНЧ-С. на 03.01.2019 г. със заповед за принудително настаняване с № 5364з-1892/21.12.2018 г., и наложена ПАМ на основание чл.44, ал.1 и чл.41, т.2 ЗЧРБ със Заповед № УРИ 5392 ПАМ-153/12.03.2018 г. на началник на сектор "Миграция" в СДВР. Чужденецът, [дата на раждане] в К., и е гражданин на Г., е завършил специалност "Медицина" и е придобил правоспособност "Лекар", в Медицински университет-С. и е специализирал "Кардио хирургия". Същият притежава национален ганайски паспорт с изтекъл срок на валидност. Издаден му е от дирекция "Миграция" европейски пасаван за връщане № 9/03.12.2018 г. За издаването на временен документ за пътуване на чужденеца, с цел изпълнение на наложената ПАМ служител от сектор ИПАМТ при отдел ПНМ на 15.10.2018 г. е изпратил запитване до електронния адрес на посолството на Г. в А., Република Турция, като е приложено сканирано копие на националния паспорт. На 09.11.2018 г. от служител на сектор ИПАМТ е проведен разговор със служител на посолството на К. в С. във връзка с установяване самоличността на чужденеца и евентуално издаване на документ за пътуване. На електронната поща на посолството е изпратено сканирано копие на националния паспорт. На същата дата е изпратено повторно запитване до посолството на Г. в А. на електронна поща. С фактите и обстоятелствата по казуса на същата дата е запознат и почетния консул на Република Г. в Република България г-н Г., като към него е отправена молба за съдействие

относно издаването на документ за пътуване, с цел изпълнение на наложената ПАМ. За предприетите действия е изготвена докладна записка до началник отдел ПНМ комисар Л. С., регистрирана в деловодството на ДМ-МВР с № 5364р-20069/09.11.2018 г. Някоя от сезираните инстанции не е изпратила отговор до дирекция "Миграция" или искане за предоставяне на допълнителни данни по казуса. Изготвено и изпратено е официално писмено запитване до МВнР, дирекция "К. отношения", с молба да се извърши проверка, дали оторизираните ганайски власти ще приемат на свря територия, чужденеца с изтеклият паспорт и европейския пасаван. До момента не е получен отговор, което е пречка за изпълнението на наложената ПАМ, която е планирано да се изпълни със съпровод от служители на отдел ПНМ, поради категоричния отказ на чужденеца за доброволното му завръщане. Във връзка с гореизложеното и предвид фактите, че към момента лицето не може да бъде изведено от страната, преценка на индивидуалните обстоятелства и от извършената проверка не се установиха данни за опасност от укриване на чужденеца и неизяснена ситуация относно приемането му от компетентните ганайски власти, което е пречка за изпълнение на наложената му принудителна административна мярка, е предложено на чуждия гражданин да бъде наложена обезпечителна административна мярка "Ежеседмично явяване на чужденец в структура на МВР по местопребиваване".

Въз основа на указаното предложение, с цел осъществяване на контрол по пребиваването му на територията на Република България до момента на отпадане на пречките по изпълнение на наложената му принудителна административна мярка "Връщане до страна на произход, страна на транзитно преминаване или трета страна", на жалбоподателя е наложена обезпечителна мярка ежеседмично явяване на чужденеца в териториална структура на МВР, с която същият е задължен да се явява веднъж седмично - всеки вторник в 9.00 ч в сградата на 01 РУ при ОДМВР-П., предвид обстоятелството, че пребивава на адрес [населено място], [улица].

По делото постъпи като доказателство писмо вх.№ 31155/17.10.2019 г. от третото неучастващо лице [фирма] – С., с което са представят доказателства за Ал-А. С. М. А. като специализант. От приложените доказателства се установява, че с Договор от 28.06.2016 г. между Медицински университет В. „Проф. д-р П. С.“ (в качеството си на "Висше училище"), [фирма] (в качеството си на "База за обучение") и д-р Ал-А. С. М. А. ("Специализант") е сключен тристранен Договор за придобиване на специалност, съгласно чл.11, ал.4 от Наредба № 1/22.01.2015 г. за придобиване на специалност в системата на здравеопазването. С Рапорт от 08.09.2017 г., съставен от д-р Ц. Г. - началник на Клиника по кардиохирургия в [фирма] и ръководител на специализанта, е посочено, че д-р Ал-А. С. М. А. системно не се явява на обучение. При извършена вътрешна проверка е установено, че периодът, в който специализантът не се е явявал на обучение и не е заплащал дължимата съгласно договора такса, е повече от 1 месец. В тази връзка [фирма] е уведомило Ректора на Медицински университет В., да предприеме съответни нормативно определени мерки във връзка с обучението на д-р Ал-А. С. М. А.. На основание подаденото уведомление, със Заповед № Р-106-266/13.12.2017 г., издадена от Ректора на Медицински университет "Проф. д-р П. С."-В., е наредено д-р Ал-А. С. М. А., регистриран по реда на Наредба №1/2015 г. като специализант по Кардиохирургия от 01.07.2016 г. в база за практическо обучение [фирма] С., да прекрати обучението за придобиване на специалност.

Горната фактическа обстановка, по същество безспорна между страните, Съдът

приема за установена въз основа на писмените доказателства по административната преписка и тези, приобщени в хода на съдебното дирене, които са взаимно допълващи се и анализирани в съвкупност не налагат различни изводи.

При така установената фактология Съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Жалбоподателят е адресат на акта, засегнат е неблагоприятно от обективизираното в същия властническо волеизявление, поради което има правен интерес от оспорването му. Жалбата е насочена срещу индивидуален административен акт, подлежащ на пряк съдебен контрол за законосъобразност. Същата е депозирана в преклузивния 14-дневен срок.

Заповедта е издадена от компетентен административен орган - Директор на дирекция "Миграция" в МВР, съгласно чл.44, ал.1 ЗЧРБ, в кръга на предоставените му правомощия, съгласно разпоредбата на чл.44, ал.8 ЗЧРБ. Заповедта отговаря на изискванията на чл.44, ал.10 ЗЧРБ, тъй като съдържа формално изводи за настаняването и законовото основание за издаването ѝ от формална страна. Заповедта е с минимално изискуемото с чл.72 ППЗЧРБ съдържание – в нея са посочени съществуващите пречки чужденецът да напусне незабавно страната; населеното място и адресът на пребиваване по декларацията по ал.5 на същия текст, денят и часът, в който той следва да се явява в дежурната част на териториалната структура на Министерството на вътрешните работи. Компетентният орган е избрал да приложи най-леката обезпечителна мярка по отношение на Ал-А. С. М. А., отчитайки индивидуалните обстоятелства по конкретния случай. Териториалната структура на МВР, където да се явява ежеседмично, също е избрана съобразно декларирания от лицето адрес на пребиваване на жалбоподателя в [населено място].

В производството по издаването на административния акт не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила – такива, чието избягване би резултирало в различно произнасяне по същество.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съдът счита обжалваната заповед за материално законосъобразна по следните съображения:

Оспорената заповед за налагане на обезпечителна мярка е издадена на основание чл. 44, ал. 1, т. 5 ЗЧРБ, който предвижда, че когато съществуват пречки чужденецът да напусне незабавно страната или да влезе в друга страна, и няма насрочени действия за предстоящото му извеждане, органът, издал заповедта за налагане на принудителната административна мярка, или директорът на дирекция "Миграция", след преценка на индивидуалните обстоятелства и на опасността от укриване или на осуетяване на връщането по друг начин, разпореждат със заповед по ред, определен с правилника за прилагане на закона, изпълнението заедно или поотделно на обезпечителна мярка ежеседмично явяване на чужденеца в териториалната структура на МВР по местопребиваването си.

От наличните по делото доказателства става ясно, че в конкретния случай са налице кумулативно предвидените от законодателя материалноправни предпоставки за налагане на обезпечителната мярка спрямо Ал-А. С. М. А. – спрямо него е издадена заповед за ПАМ на основание чл.39а, ал.1, т.2 и чл.41, т.4 ЗЧРБ, след което не са извършени действия за принудителното му извеждане от територията на РБ, поради съществуващи пречки от технически характер (липса на документ или удостоверение за самоличност, издадени от властите в държавата на произход, необходими за

пътуването от РБ до страна по произход) за изпълнение на ПАМ.

Изпратено е запитване до посолство Г. в А., което да даде информация за жалбоподателя и да съдейства за издаване на документи за пътуване на лицето. Проведен е разговор със служителите на посолство К. в С. във връзка с установяване самоличността на чужденеца и евентуално издаване на документ за пътуване. Уведомен е почетният консул на Г. в РБ. На 09.11.2018г. отново е изпратено запитване до посолството на Г., но към този момент няма върната информация. От документите, приложени по делото, става ясно, че е изготвено и изпратено официално писмено запитване до МВнР, дирекция "К. отношения", с молба да се извърши проверка дали ганайските власти ще приемат на своя територия чужденец с изтекъл паспорт и европейски пасаван. Липсва отговор от всички сезирани институции до момента, което е пречка и затруднява изпълнението на ПАМ, както и поради отказа на чужденеца доброволно да изпълни наложената му мярка.

С разпоредителното заседание Съдът указа на ответника, че носи доказателствената тежест за установяване съществуването на фактическите основания, посочени в обжалвания административен акт, както и изпълнението на законовите изисквания при издаване на акта; и в частност, че е извършена преценка на индивидуалните обстоятелства и на опасността от укриване или на осуетяване на връщането по друг начин; както и че са предприети постъпки пред компетентните чужди власти във връзка с извеждане на чужденеца от страната, същите описани в Предложение рег.№5364р-3555/15.02.2019 г. На ответника беше указано, че във връзка с горното указание носи доказателствената тежест да установи някое от следните обстоятелства: че съществуват пречки чужденецът да напусне незабавно страната или да влезе в друга страна и няма насрочени действия за предстоящото му извеждане. Ответният административен орган се справи с така указаната му доказателствена тежест, като ангажира доказателства за тезата си, че спрямо чужденеца е обосновано и наложително да се приложи обжалваната обезпечителна мярка.

Жалбоподателят твърди, че се е опитал да поднови паспорта си сам, както и чрез майка си, но неуспешно, като не сочи причината за това, както и не представя доказателства в тази насока. Липсва предоставена информация за начина, по който е опитал да поднови паспорта си както и основанието, поради което ганайските власти са отказали подновяването. Ето защо налагането на подобна мярка, която да послужи за обезпечение за изпълнението на ПАМ връщане в страна по произход се явява целесъобразна за приложение в случая и обоснована, имайки предвид степента на ограниченост, която тя създава за лицето в сравнение с другите две алтернативни мерки, посочени в чл.44, ал.5 ЗЧРБ.

В преписката по делото е приложен и договорът за наем, предоставен от жалбоподателя, на адрес в [населено място], на който обаче при проверка от компетентните органи жалбоподателят не е намерен. Още повече, представеният документ е бил изискван от службите на МВР с цел продължаване на престоя на жалбоподателя при процедурата по негово заявление №236341, но същият не го е предоставил заедно с другите изисквани документи. Вместо това известно време след подаване на заявлението за продължаване на престоя му на основание обучение, той подава ново заявление за предоставяне на статут на лице без гражданство.

Това обстоятелство на самостоятелно основание мотивира необходимостта от налагане на обезпечителна мярка по чл. 44, ал. 1 от ЗЧРБ в случая и доказва, че така приложена, тя е съответна на целта на закона, освен че е законосъобразна и обоснована в достатъчна степен. В случая административният орган е направил преценка на опасността от укриване или на осуетяване на връщането по друг начин.

От приложените документи от [фирма] и МУ В. става ясно, че процедурата по прекратяване обучението на жалбоподателя е завършила със Заповед за прекратяване на същото с № Р-106-266 от 13.12.2017г.

Освен това на 07.01.2019 г. жалбоподателят е подал заявление до ДАБ за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Обсъдени в съвкупност, горните доказателства сочат, че поведението на жалбоподателя разкрива намеренията му да остане в страната ни по какъвто и да е начин, който би могъл да му предостави статут на законно пребиваващ.

Жалбоподателят навежда твърдение за неправилно приложение на материалния закон от страна на компетентните органи. Изложени са мотиви, че поради наличие на образувано производство за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут, той се явява законно пребиваващ на основание чл.29, ал.1, т.1 ЗУБ. В действителност това е едно от законоустановените права на чужденеца - да остане на територията на РБ, но обжалваната мярка няма за цел принудително отвеждане на лицето извън границите на страната. Обжалваната мярка е такава по обезпечение на заповед за извеждане, но се изразява в задължение на лицето да се явява ежеседмично в териториално поделение на МВР. С оглед наведените мотиви и фактичестката обстановка е налице разминаване между същите и е видно, че мярката не възпрепятства по никакъв начин упражняването на правата на лицето и Съдът ги намира за неоснователни. Молбата на жалбоподателя за международна закрила не представлява обстоятелство, което да се тълкува като основание за незаконосъобразност на приложената обезпечителна мярка, тъй като СЕС е последователен в практиката си, че при последващите молби за зарила не следва да се толерира подаването им с единствената цел да се осуети връщането на чужденеца в страната му по произход, респ.настаняването му в място за задържане с цел обезпечаване изпълнението на връщането. В този смисъл не е оправдано последващата молба да се подава с цел злоупотреба с бежанското право. След като бъде подложена на конкретна преценка по случая, в светлината на всички досегашни действия на жалбоподателя, се налага извод, че подаването на молбата е предприето от него с единствената цел да се удължи престоя му в РБългария, като се осуети или забави изпълнението на наложената ѝ принудителна административна мярка по ЗЧРБ. В този смисъл е и Решение на СЕС по дело С-534/11 на СЕС /т.57 - т.59 и т.63/ където се приема следното, че когато след преценка във всеки отделен случай на всички относими обстоятелства става ясно, че тази молба е подадена единствено с цел да бъде забавено или застрашено изпълнението на решението за връщане и че е обективно необходимо мярката за задържане да бъде продължена, за да се предотврати опасността засегнатото лице да избегне окончателно връщането си. Такива обстоятелства могат да обосноват задължението на чуждия гражданин да се явява в териториалната структура на МВР като най-леката възможна обезпечителна мярка. Същата не е несъразмерна с оглед целения правен ефект.

Действително принудителните административни мерки "отнемане правото на пребиваване", "връщане", "експулсиране" и "забрана за влизане в страната" не се привеждат в изпълнение до приключване на производството с влязло в сила решение, но обжалваната мярка няма за крайна цел някоя от изброените действия на ПАМ и няма пречка тя да бъде приложена спрямо лицето. Още повече тя служи за обезпечение на влязла в сила принудителна административна мярка, чието изпълнение е затруднено, поради което и тези мотиви за отмяна са несъотносими към делото.

Поради изложените съображения Съдът намира, че оспорената заповед на Директора на дирекция "Миграция" не е обременена с наведените от жалбоподателя пороци, а други такива, налагащи нейната ревизия или отмяна, не бяха констатирани и в хода на дължимата служебна проверка по чл.168, ал.1 АПК, което квалифицира жабата против нея като неоснователна и безалтернативно налага отхвърлянето ѝ.

При този изход на делото претенцията на ответната страна за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателна и следва да бъде уважена в размер на 100 лв. на основание чл.78, ал.8 от ГПК във вр.с чл.37 от Закона за правната помощ и чл.24 от Наредбата за заплащане на правната помощ.

Така мотивиран и съобразно правомощията си по чл.172, ал.1 от АПК, Съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Ал-А. С. М. А., посочен като лице без гражданство, [дата на раждане] , ЛНЧ: [ЕГН], подадена чрез адв.И., против Заповед УРИ 5364з-383/15.02.2019 г., издадена от Директора на дирекция "Миграция" в МВР, с която на чужденеца е наложена обезпечителна мярка ежеседмично явяване на чужденеца в териториална структура на МВР по местопребиваване, във връзка с изпълнението на принудителна административна мярка – "Връщане в страна по произход, страна на транзитно преминаване или трета страна", наложена със Заповед № 5392-153/12.03.2018 г.

ОСЪЖДА Ал-А. С. М. А., посочен като лице без гражданство, [дата на раждане] , ЛНЧ: [ЕГН], да заплати на дирекция "Миграция" в МВР юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв. (сто лева).

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаване на съобщението.

СЪДИЯ: